

Namn		Ämne			Ark nr	
Klass	Skrivl. nr	Skrivn. dag	Poäng		Rättad den	Lärare
9I			Max	Medel	Uppnådda	Betyg

11.35

191219

①

Mina skolar:

Enda tills man kom upp i fyran eller femman så var skolan en dans på rosor, iallafall

för mig. Man brydde sig inte så mycket om hur man såg ut och speciellt inte hur andra såg ut. Alla lekte med alla alltid så var det bara. Det

Jag var bara sex år när jag började skolan, alltså ett år yngre än alla andra.

Den första veckan i skolan var kanske inte endans på rosor iallafall. Jag inbillade mig att de andra barnen skulle tycka illa om mig för att jag var ett år yngre, men det var självklart att ingen brydde sig om det.

Jag och mina kompisar bytt tjej att

vara kär i varje dag nästan. Jag minns

att jag en gång satt med två kompisar

runt en brunn på skolgården och spelade kula

och jag pekade på en tjej som gick förbi

och sade: den tjejen skall jag vara kär i

~~Den tjejen~~ skall jag vara kär i länge!

Se enkelt var det att bli stort kär.

En dag i fyran gick jag över skolgården

ensam en dag, jag var på väg mot stora

ingången till skolan, jag hade varit och

hämtat min tröja som jag glömt vid en

rotschkanan. Jag gick förbi tre killar

som gick i min parallellklass, jag sade

inte hej eftersom jag inte kände dem så pass

väl. Precis innan jag kom igenom porten

till skolan så skrek en av de tre killarna ³
som stog en bit därifrån:

- Jävla tjejtjusare!

Jag visste knappt vad ordet tjejtjusare betydde
men jag förstod att det var något elakt.

Jag tog det inte särskilt allvarligt eftersom
ingen människa hade någonsin sagt något
dumt till mig. Den dagen förstod jag att
allt är inte som det alltid har varit.

Jag började titta mig om och såg att folk
hade börjat bilda gäng i klassen, gäng
som bråkade med varandra.

Jag har alltid varit en sådan människa
som är kompis med alla. Det skulle vara
omöjligt för mig att välja sida.

Efter ett stort bråk mellan två gäng fick

jag ett telefonsamtal på kvällen av en ⁴
som heter Cecilia. Hon sade att jag var
tvungen att välja sida, alltså vilket gäng
jag skulle vara med i. Jag berättade för
henne precis som det var, att jag inte
kunde välja sida. Vi pratade i över en
timme utan att komma fram till något.

Nu har livet nått en vändpunkt. Nu börjar
folk delas upp i grupper, de som anses
vara tuppa och snygga i en grupp och
de som anses vara fula eller annorlunda i
en grupp. Motvilligt blev jag placerad i den
försträmda gruppen. Efter en kort tid hade
man börjat vänja sig vid grupperingarna.

Jag vill inte påstå att jag var ett änglabarn
som aldrig sade något dumt till någon.

för det gjorde jag. ⑤

Grupperingar har funnits med ända tills nu.

Först nu i nian börjar folk bli vuxna och

förstå hur löjligt det är att bräka med

folk utan anledning eller bara för att de

räskar se mindre bra ut än vad de själva

gör.

Om man kollar sig om idag så ser man

att barn börjar vara testiga mot varandra

redan i tvåan eller trean. De får inte

vara barn särskilt länge. De får inte uppleva

den ofattbara känslan av att inte ha några

bekymmer alls så länge som vi fick uppleva

den, och inte minst hur länge våra

föräldrar fick uppleva den.

©
Då kan man tänka på hur nästa generation

barn kommer att ha det.

Jag har haft turen att hamna rätt under hela min skoltid. Jag har sett hur andra har hamnat och kan därför säga att jag har hamnat rätt. Jag har haft bra lärare enda från första klass tills nu.

Det är i skolan man lär sig alla bra och alla dåliga sidor med livet. Man kan inte välja att inte lära sig de dåliga sidorna eftersom de finns alltid där.

Jag har alltid varit just en "tjejtjusare". Själv ser jag inte det som något negativt men det har det varit vissa som har gjort.

Av någon anledning har jag just därför blivit

kallad homosexuell av vissa killar. Men

det var inget att ta åt sig av eftersom

det var populärt en tid att kalla heterosex-
uella killar för bögar.

Man måste säga att skolan har varit en

otroligt lärorik plats där man har fått

lära sig meningen med livet.

Saker som händer utanför skolan som till

exempel dödsfall har en stor inverkan på

livet alltså också skolan. Därför måste

lärare respektera elevernas privatliv.

Även på den punkten har mina lärare

lyckats.